

Шановні учасники парламентських слухань!

Ознайомившись з законопроектом "Про освіту", стає зрозуміло, що його розроблено з метою економії бюджетних коштів. У ньому відсутня відповідь на головне питання: Як при зменшенні фінансування галузі підвищити якість освіти?

Враховуючи, що закон "Про освіту" має діяти протягом десятиліть, його норми повинні опиратися не на фінансову ситуацію сьогодення, а виходити з завдань, які стоятимуть перед освітою в майбутньому. Закон повинен відповідати Конституції України та ратифікованим Україною міжнародним актам.

Закон має передбачати механізми реалізації конституційних гарантій здобуття всіх рівнів освіти, забезпечувати рівний доступ до освіти. Закриття малочисельних шкіл, а їх у селах близько 3000, позбавляє дітей такого доступу. Безоплатність дошкільної, позашкільної, загальної середньої освіти та її доступність має бути забезпечена усім дітям, незалежно від їх місця проживання.

Виключно законами встановлюються засади регулюються праці (ст. 92 Конституції України). Законопроект це право пропонує передати на розсуд Уряду, що є неприпустимим.

При прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод (ст. 22 Конституції України).

Наполягаємо на тому, щоб саме нормами Закону "Про освіту" були встановлені гарантії щодо:

– розмірів посадових окладів педагогічних та науково-педагогічних працівників на рівні середньої і подвійної середньої заробітної плати в промисловості відповідно, а спеціалістам освіти не нижче середньої у галузях економіки;

\$1– навчального навантаження та тривалості робочого часу;

– підвищених посадових окладів (ставок заробітної плати) за педагогічні та вченні звання, наукові ступені, кваліфікаційні категорії замість передбачених законопроектом доплат;

– виплати надбавок за вислугу років у розмірі 20, 30 та 40% за педагогічний стаж понад 3, 10 та 20 років відповідно, передбачити 10% надбавку для молодих педагогів, які вперше приступили до роботи, особливо в сільській місцевості;

– виплати педагогічним, науково-педагогічним, бібліотечним та іншим працівникам щорічної грошової винагороди за сумлінну працю, а також допомоги на оздоровлення при наданні відпустки в розмірі не менше одного посадового окладу, ставки заробітної плати;

– надання учням і студентам державних стипендій, пільг на проїзд, забезпечення їх підручниками, харчуванням, проживанням у гуртожитках;

– збереження загальноосвітніх навчальних закладів у сільській місцевості, а також заборону на відчуження освітянського майна;

А це все можливо, якщо закон міститиме гарантію фінансування освіти у розмірі не

менше 10% ВВП.

Сприятиме підвищенню якості освіти надання статусу педагогічного працівника тренерам-викладачам дитячо-юнацьких спортивних шкіл, його підвищення - для музичних керівників, інструкторів з фізичної культури дошкільних навчальних закладів;

Неприпустимим є запровадження обов'язковості укладання контракту з педагогічними та науково-педагогічними працівниками, що не узгоджується з рішеннями та роз'ясненнями Конституційного суду України, положеннями ратифікованих Україною конвенцій міжнародної організації праці.

Запропонована система сертифікації педагогів, яка викликала негативний резонанс серед педагогів, нічим не відрізняється від нинішньої атестації. З метою стимулювання підвищення професійного рівня педагогів необхідно передбачити механізм, який би передбачав відповідний рівень матеріального забезпечення.

Система здобуття рівнів освіти, зокрема в частині переходу з одного навчального закладу до іншого, або з однієї освітньої програми на іншу має бути гнучкою. Тоді здобувачу освіти не потрібно буде повертати бюджетні кошти, як це визначено в ст. 3 законопроекту.

Розробники проекту закону випустили чи можливо забули, що згідно з чинним законодавством інтереси працівників представляють профспілки. Адже в законопроекті передбачено права всіх інституцій, окрім Профспілки. Наполягаємо на виправленні цієї ситуації.

Підтримку позиції Профспілки своїми підписами засвідчили понад 650 тисяч освітян. Наша позиція ґрунтується як на європейських, так і загальноосвітніх тенденціях. У країнах з розвинутою економікою витрати на освіту постійно зростають, виходячи з міркувань, що чим краща освітня підготовка робочої сили, тим вища її роль у виробництві. Тоді в країні менше соціальних проблем, пов'язаних із безробіттям, бідністю, злочинністю.

Розраховуємо на відображення цих пропозицій у Законі України "Про освіту". Ми їх направили і до Верховної Ради України, і до Міністерства освіти і науки.

Дякую за увагу.